

EEN CURSUS IN WONDEREN

JAARGROEP DE CURSUS IN PRAKTIJK

THEMA

Rechtvaardiging van ego-aanvallen

Rechtvaardiging van aanvallen is wat het ego constant doet. Als student van de Cursus word je gevraagd om dit te doorzien en zo je rechtvaardigingen los te laten (vergeving). Door voor de Heilige Geest of Jezus in je eigen denkkeest te kiezen, worden deze vervangen door de zeer liefdevolle blik van de Heilige Geest. Hij ziet uitsluitend liefde en onschuld, in plaats van een vijand die aangevallen dient te worden.

Rechtvaardiging betekent dat je argumenten zoekt en interpretaties maakt die een aanval legitimeren. Maar in feite heb je de argumenten doelbewust gezocht, omdat je je eigen ego en ik-bewustzijn (afscheiding) in stand wilt houden. Hiervoor dien je vijandbeelden te creëren, omdat anders de onherroepelijke eenheid die Gods werkelijkheid is, meteen ervaren zou worden.

Het proces van vergiving houdt in dat je ermee ophoudt je ego-aanvallen nog te rechtvaardigen, maar dat je hier bewust naar gaat kijken. Je kunt je vooruitgang op het spirituele pad afmeten aan de mate waarin je dit al doet.

CITATEN

Het is wellicht nuttig te onthouden dat niemand kwaad kan worden op een feit. Het is altijd een interpretatie die aanleiding geeft tot negatieve emoties, ongeacht hun ogenschijnlijke rechtvaardiging door wat feiten *lijken* te zijn (H17.4:1,2).

Zonder haar vriendelijk licht [van vergiving] tasten we in het duister rond en gebruiken we ons verstand slechts om onze razernij en aanval te rechtvaardigen. Ons begrip is zo beperkt, dat wat we denken te begrijpen niets anders is dan een uit vergissing voortkomende verwarring. Wij zijn verdwaald in de nevelen van wisselende dromen en angstwekkende gedachten, met onze ogen stijf dichtgeknepen tegen het licht, en onze denkkeest druk bezig met het aanbidden van wat er niet is (WdII.192.7:2-4).

Een niet-vergevende gedachte is er een die een oordeel velt dat ze niet in twijfel trekt, ook al is het niet waar. ... Verdraaiing is haar doel en tevens het middel waarmee ze dat tot stand wil brengen. ... Vergiving daarentegen is stil en doet in alles rust niets. Ze schendt geen enkele aspect van de werkelijkheid, en probeert die evenmin te verdraaien tot een verschijningsvorm die haar aanstaat. Ze kijkt alleen, en wacht, en oordeelt niet. Wie niet wil vergeven, moet wel oordelen, want hij moet zijn onvermogen om te vergeven rechtvaardigen (WdII.1.2;1, 3:3, 4:1-4).

En wanneer hij ervoor kiest te benutten wat hem gegeven is [de Hulp van de Hemel], dan zal hij elke situatie waarvan hij vroeger meende dat ze een middel was om zijn woede te rechtvaardigen, zien veranderen in een gebeurtenis die zijn liefde rechtvaardigt (T25.III.6:5).

LEESTIPS

T25.III.Waarneming en keuze (Tekstboek p. 538)

WdII.1 Wat is vergeving? (Werkboek p. 404)

OEFENING

Op basis van werkboekles 51:5 (herh. les 5):

Ik voel nooit onvrede om de reden die ik denk

Ga rustig zitten, en ontspan. Vraag hulp aan je innerlijke Leraar, Jezus of de Heilige Geest. Lees onderstaande tekst rustig door en laat hem op je inwerken. Daarna sluit je je ogen en zit je een tijdje in stilte, terwijl je probeert al je rechtvaardigingen voor woede of onvrede los te laten.

Ik voel nooit onvrede om de reden die ik denk, omdat ik voortdurend mijn gedachten probeer te rechtvaardigen. Voortdurend probeer ik ze waar te maken. Ik maak alles tot vijand, zodat mijn kwaadheid gerechtvaardigd is en mijn aanvallen gewettigd zijn. Ik beseft niet hoezeer ik alles wat ik zie heb misbruikt door het deze rol te verlenen. Ik deed dit om een denksysteem te verdedigen dat mij heeft geschaad, en dat ik niet langer wil. Ik ben bereid het los te laten.

Wanneer een situatie of persoon je woede, irritatie, ongeduld geeft, of welk soort onvrede ook, dan kun je deze meditatie meteen toepassen en zo om correctie vragen.